

**PROGRAMĂ ȘCOLARĂ**

**COMUNICARE DIDACTICĂ**

**CLASELE a IX-a și a X-a**  
**CICLUL INFERIOR AL LICEULUI**

Curriculum diferențiat pentru  
*filierea vocațională, profil pedagogic*  
*specializările: învățător/educatoare, instructor animator, instructor pentru activități*  
*extrașcolare, pedagog școlar, bibliotecar documentarist*

**CLASA a XII-a**  
**CICLUL SUPERIOR AL LICEULUI**  
Curriculum diferențiat pentru  
*filierea vocațională, profil pedagogic, specializarea pedagog școlar*

*Aprobată prin ordin al ministrului*  
*Nr. \_\_\_\_\_/\_\_\_\_\_*

**București, 2009**

## NOTĂ DE PREZENTARE

Prezenta programă școlară stabilește oferta educațională pentru disciplina *Comunicare didactică* care urmează să fie realizată la *Filiera vocațională – Profil pedagogic*, specializările învățător/educatoare, instructor animator, instructor pentru activități extrașcolare, bibliotecar documentarist și pedagog școlar, în bugetul de timp alocat în conformitate cu statutul și locul acestei discipline în planul-cadru de învățământ în vigoare. Disciplina se centrează pe studierea problematicei comunicării realizate în spațiul educațional și vizează formarea unor competențe de profil, care să contribuie la eficientizarea actului didactic.

Prin studierea disciplinei *Comunicare didactică* se urmărește:

- dezvoltarea la elevi a gândirii critice și raționale, corectă din punct de vedere logic, care să le favorizeze dezvoltarea competențelor de comunicare;
- dobândirea de către elevi a instrumentelor necesare controlului situațiilor de comunicare, în vederea pregătirii acestora pentru integrarea socio-profesională activă.

Astfel, demersul urmărit prin programa școlară permite familiarizarea elevilor cu aspecte teoretice, dar și dobândirea unor competențe de tip funcțional, referitoare la comunicarea didactică, managementul situațiilor de comunicare realizate în clasă, competențe relevante pentru rolurile asumate de elevi în prezent și în viitor, în viața profesională.

Prin structură și conținut, programa școlară oferă elevilor posibilitatea de a înțelege mai bine rolul comunicării educaționale în desfășurarea unui proces instructiv-educativ eficient, precum și posibilitatea de a preveni disfuncționalitățile/erorile care pot interveni în cadrul acestui proces.

Această abordare are la bază ideea importanței comunicării în activitatea umană, profesională sau socială, în gestionarea situațiilor de negociere sau în rezolvarea conflictelor interpersonale ivite.

*Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene privind competențele-cheie din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți* (2006/962/EC) conturează, pentru absolvenții învățământului obligatoriu (*clasele a IX-a și a X-a*), un „profil de formare european” structurat pe opt domenii de competențe-cheie:

- Comunicare în limba maternă,
- Comunicare în limbi străine,
- Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii,
- Competență digitală,
- A învăța să înveți,
- Competențe sociale și civice,
- Spirit de inițiativă și antreprenoriat,
- Sensibilizare și exprimare culturală.

Competențele sunt definite ca ansambluri de cunoștințe, deprinderi și atitudini care urmează să fie formate până la finele școlarității obligatorii (*clasele a IX-a și a X-a*) și de care are nevoie fiecare tânăr pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru cetățenia activă, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii. Structurarea acestor competențe-cheie se realizează la intersecția mai multor paradigme educaționale și vizează atât unele domenii „academice”, cât și aspecte inter- și transdisciplinare, metacognitive, realizabile prin efortul conjugat al mai multor arii curriculare.

Contribuția disciplinei *Comunicare didactică* la formarea și dezvoltarea competențelor-cheie în sistem european este nuanțată și diversificată, incluzând atât contribuția directă (prin susținerea formării și dezvoltării anumitor competențe-cheie), cât și contribuția indirectă/sensibilizarea cu privire la alte competențe-cheie.

Disciplina *Comunicare didactică* contribuie la formarea progresivă a competențelor-cheie pentru educația desfășurată pe parcursul întregii vieți, recomandate de Parlamentul și Consiliul Uniunii Europene, îndeosebi în ceea ce privește următoarele domenii de competențe-cheie:

- Competențe sociale și civice
- Comunicare în limba maternă
- A învăța să înveți
- Sensibilizare și exprimare culturală

Principiile care stau la baza elaborării prezentei programe școlare sunt următoarele:

- centrarea pe elev, ca subiect al activității instructiv-educative;
- formarea, potrivit specificului disciplinei și particularităților de vârstă ale elevilor, a competențelor-cheie formulate la nivel european;
- asigurarea coerenței intra- și interdisciplinare, intra- și intercurriculare;
- dezvoltarea unor strategii didactice eficiente în raport cu necesitatea asigurării continuității și a progresului de la o clasă la alta în formarea competențelor;
- asigurarea calității în educație.

Structura programei școlare include următoarele elemente:

- Notă de prezentare
- Competențe generale
- Valori și atitudini
- Competențe specifice și conținuturi
- Sugestii metodologice

Competențele generale se definesc pe discipline de studiu, având un grad ridicat de generalitate și de complexitate și au rolul de a orienta demersul didactic către achizițiile finale ale elevului.

Competențele specifice sunt corelate cu unitățile de conținut, corelația propusă având în vedere posibilitatea ca o anumită competență specifică să poată fi atinsă prin diferite unități de conținut, neexistând o corespondență biunivocă între acestea. Competențele specifice se formează pe parcursul unui an de studiu și sunt derivate din competențele generale, fiind etape în formarea acestora. Conținuturile învățării sunt mijloace prin care se urmărește realizarea competențelor. Unitățile de conținut sunt prezentate într-o ordine care nu este obligatorie, cadrele didactice având libertatea de a aborda unitățile de conținut într-o altă ordine, cu condiția respectării logicii interne a disciplinei.

Prezenta programă școlară se orientează către latura pragmatică a aplicării curriculumului: corelarea dintre unitățile de conținut și competențele specifice permițând profesorului să realizeze conexiuni explicite între ceea ce se învață și scopul pentru care se învață.

Lista explicită ce recomandă valori și atitudini accentuează dimensiunea practic-aplicativă a învățării, din perspectiva contribuției specifice a acestei discipline la atingerea finalităților educației.

Sugestiile metodologice cuprind recomandări pentru proiectarea demersului didactic, având rolul de a orienta cadrele didactice în utilizarea programei școlare, în

vederea proiectării și realizării activităților de predare-învățare-evaluare în concordanță cu specificul disciplinei.

Pornind de la ideea că un demers de proiectare curriculară trebuie să acorde conceptului de competență semnificația unui „organizator” în relație cu care sunt stabilite finalitățile învățării, sunt selectate conținuturile specifice și sunt organizate strategiile de predare-învățare-evaluare, programa școlară pentru disciplina *Comunicare didactică* urmărește valorizarea cadrului european al competențelor-cheie la următoarele niveluri: formularea competențelor generale și selectarea seturilor de valori și atitudini; organizarea elementelor de conținut și corelarea acestora cu competențele specifice, precum și elaborarea unor sugestii metodologice.

Programa școlară se adresează atât cadrelor didactice, cât și autorilor de manuale; prin urmare lectura integrală și personalizată a programei școlare precum și înțelegerea logicii interne a acesteia reprezintă condiții obligatorii atât în vederea proiectării activității didactice, cât și în procesul de elaborare a manualelor școlare alternative.

Programa școlară este concepută într-o manieră care să încurajeze creativitatea didactică și adecvarea demersurilor didactice la particularitățile elevilor. Cadrele didactice și autorii de manuale își pot concentra atenția în mod diferit asupra activităților de învățare și asupra practicilor didactice. Diversitatea situațiilor concrete face posibilă și necesară o diversitate de soluții didactice. Din această perspectivă, propunerile programei școlare nu trebuie considerate inflexibile. Echilibrul între diferite abordări și soluții trebuie să fie rezultatul proiectării didactice personale și al cooperării cu elevii fiecărei clase în parte.

## COMPETENȚE GENERALE

1. Utilizarea conceptelor specifice științelor educației pentru identificarea și explicarea unor aspecte, secvențe și activități din cadrul procesului educațional
2. Aplicarea cunoștințelor și abilităților specifice științelor educației în gestionarea situațiilor problematice, precum și în analizarea posibilităților personale de dezvoltare
3. Cooperarea cu ceilalți pentru ameliorarea și inovarea procesului educațional
4. Manifestarea unui comportament social activ și responsabil și a unei atitudini pozitive față de profesie, adecvat schimbărilor impuse de societatea cunoașterii
5. Participarea la realizarea unor proiecte și la luarea deciziilor referitoare la optimizarea procesului de educație și la parteneriatul educațional

## VALORI ȘI ATITUDINI

Competențele generale și specifice care trebuie formate prin procesul de predare-învățare a disciplinei *Comunicare didactică* au la bază și promovează următoarele valori și atitudini:

- exigență față de calitatea actului comunicațional de factură didactică;
- disponibilitate și interes pentru comunicare, în general și pentru comunicarea didactică, în special;
- încredere în abilitățile proprii de comunicare;
- relaționare pozitivă cu ceilalți;
- coerență și rigoare în exprimare;
- gândire critică și flexibilă;
- independență în gândire și în acțiune;
- capacitate de interinfluențare, în sens pozitiv, în comunicare;
- respect în relaționarea cu alteritatea;
- participarea activă și interactivă în dezbateri;
- implicare responsabilă și fair-play în luarea deciziilor;

## COMPETENȚE SPECIFICE ȘI CONȚINUTURI

- clasa a IX-a -

**- specializările: învățător/educatoare, instructor animator, instructor pentru activități extrașcolare, pedagog școlar, bibliotecar documentarist**

Competențe specifice	Conținuturi
<p>1.1. Definirea și caracterizarea comunicării umane</p> <p>1.2. Enumerarea elementelor componente ale procesului comunicării și a rolului lor funcțional</p> <p>2.1. Aplicarea cunoștințelor specifice în explicarea rolului limbajelor în comunicare</p> <p>3.1. Dezvoltarea cooperării cu ceilalți în recunoașterea, caracterizarea și clasificarea formelor de comunicare umană</p>	<p><b>I. Comunicarea umană</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Conceptul de comunicare umană <ul style="list-style-type: none"> <li>- definiții;</li> <li>- modele;</li> <li>- teorii;</li> <li>- comunicare și limbaj;</li> </ul> </li> <li>▪ Elemente constitutive ale procesului comunicațional: emițător, receptor, cod, canal de comunicare, mesaj, receptor, feed-back, context comunicațional</li> <li>▪ Formele de comunicare umană – inventare și taxonomii</li> </ul>
<p>1.3. Definirea și caracterizarea comunicării didactice</p> <p>1.4. Identificarea formelor comunicării didactice, explicarea rolului lor și a elementelor de convergență teleologică</p> <p>1.5. Identificarea specificității formelor comunicării didactice din perspectivă operațională</p> <p>1.6. Explicarea schemei comunicării didactice</p> <p>2.2. Exersarea competenței de elaborare a întrebărilor și de construire a discursului comunicațional</p> <p>3.2. Dezvoltarea cooperării cu ceilalți în clasificarea și exemplificarea registrelor de comunicare didactică</p> <p>4.1. Analiza și interpretarea situațiilor de comunicare cotidiană, din perspectivă didactică</p> <p>4.2. Analiza impactului factorilor perturbatori asupra eficienței comunicării didactice</p> <p>5.1. Participarea la analiza unor situații de blocaj/ barieră în comunicare și luarea deciziilor cu privire la stabilirea strategiilor de eliminare a acestora</p>	<p><b>II. Comunicarea didactică și problematica ei specifică</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Comunicare interpersonală, comunicarea educațională, comunicarea didactică – delimitări terminologice</li> <li>▪ Comunicarea didactică – specific, caracterizare, mecanisme, valențe și funcții</li> <li>▪ Schema comunicării didactice (modelul Meyer-Eppler)</li> <li>▪ Elemente de erotetică didactică</li> <li>▪ Formele comunicării didactice. Interdependența funcțional-dinamică dintre ele <ul style="list-style-type: none"> <li>• Comunicarea orală <ul style="list-style-type: none"> <li>– Comunicarea verbală</li> <li>– Comunicarea nonverbală/ neverbală</li> <li>– Comunicarea paraverbală</li> </ul> </li> <li>• Comunicarea scrisă <ul style="list-style-type: none"> <li>– Caracteristici</li> <li>– Metode, tehnici și instrumente de comunicare scrisă</li> </ul> </li> </ul> </li> <li>▪ Registre de comunicare: vizual, auditiv, tactil</li> <li>▪ Factori perturbatori, bariere și blocaje în procesul comunicării didactice</li> <li>▪ Factori perturbatori în comunicarea didactică: <ul style="list-style-type: none"> <li>-factori care țin de relația educațională</li> <li>-factori care țin de personalitatea profesorului și a elevilor</li> <li>-factori materiali și fizici</li> <li>-factori contextuali</li> </ul> </li> <li>▪ Bariere și blocaje în comunicarea didactică <ul style="list-style-type: none"> <li>– Efecte în procesul comunicațional</li> <li>– Modalități de prevenire</li> <li>– Modalități de depășire</li> </ul> </li> </ul>

## COMPETENȚE SPECIFICE ȘI CONȚINUTURI

- clasa a X-a -

**- specializările: învățător/educatoare, instructor animator, instructor pentru activități extrașcolare, pedagog școlar, bibliotecar documentarist**

Competențe specifice	Conținuturi
<p>1.1. Definirea conceptelor de comunicare intra- și interpersonală</p> <p>1.2. Identificarea structurilor relaționale la nivel de grup, din perspectiva comunicării eficiente</p> <p>1.3. Identificarea caracteristicilor situațiilor conflictuale și a tipurilor de influențe pe care le implică</p> <p>3.1. Dezvoltarea cooperării cu ceilalți în caracterizarea activităților educaționale de grup în viziune curriculară modernă</p> <p>4.1. Analizarea unor situații conflictuale și identificarea strategiilor și tehnicilor de prevenire și rezolvare</p>	<p><b>I. Interacțiune și comunicare. Managementul comunicării didactice</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Elemente de pedagogia grupurilor (organizarea activităților în grup, rețele de comunicare, status-uri și roluri, responsabilități, cooperare și competiție la nivelul grupului etc.)</li> <li>▪ Comunicarea intrapersonală și interpersonală</li> <li>▪ Comunicare și conflict                         <ul style="list-style-type: none"> <li>– Delimitări conceptuale</li> <li>– Tipologia conflictelor</li> <li>– Strategii de prevenire și rezolvare a conflictelor</li> </ul> </li> <li>▪ Valorificarea conflictelor în situații educaționale</li> </ul>
<p>1.4. Definirea comunicării asertive și identificarea tehnicilor de comunicare asertivă</p> <p>2.1. Aplicarea tehnicilor de comunicare asertivă în situații diverse de interacțiune și comunicare</p>	<p><b>II. Comunicarea asertivă și valențele ei formative în procesul comunicațional</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Delimitări conceptuale</li> <li>▪ Tehnici de comunicare asertivă</li> <li>▪ Ilustrarea practică a valențelor formative ale comunicării asertive. Analiza unor situații de comunicare reale și simulate</li> </ul>
<p>3.2. Utilizarea lucrului în echipă pentru caracterizarea situațiilor de comunicare publică și a mecanismelor de realizare a acesteia</p> <p>2.2. Cultivarea unor mijlocuri de control afectiv, cognitiv și comportamental</p> <p>5.1. Participarea la exersarea strategiilor de ascultare activă în situații de comunicare create</p>	<p><b>III. Tehnici de comunicare publică</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Tehnici de argumentare și prezentare publică                         <ul style="list-style-type: none"> <li>- Argumentarea și structura argumentării</li> <li>- Funcțiile argumentării</li> <li>- Tipuri de argumentare</li> <li>- Argumente și contraargumente</li> </ul> </li> <li>▪ Strategii de ascultare activă. Rolul lor în optimizarea comunicării didactice</li> </ul>

**COMPETENȚE SPECIFICE ȘI CONȚINUTURI**  
- clasa a XII-a -

**- specializarea pedagog școlar**

Competențe specifice	Conținuturi
<p>1.1. Identificarea oportunităților oferite de TIC în vederea ameliorării comunicării didactice</p> <p>3.1. Relaționarea optimă în cadrul activității de grup pentru proiectarea de situații educaționale care integrează utilizarea computerului și a soft-urilor educaționale, a mijloacelor audio-vizuale și a mijloacelor media</p>	<p><b>I. Integrarea TIC în comunicarea didactică</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Valorificarea potențialului didactic al mijloacelor audio-vizuale</li> <li>▪ Valorificarea facilităților oferite de computere: Internet-ul, bazele de date electronice ș.a.</li> <li>▪ Utilizarea soft-urilor educaționale</li> <li>▪ Comunicarea didactică prin mijloace media</li> </ul>
<p>1.2. Identificarea competențelor de comunicare specifice profesiei de pedagog școlar și a modalităților de dezvoltare a acestora</p> <p>1.3. Cunoașterea legislației și domeniilor de competență specifice rolului și statutului profesional al pedagogului școlar</p> <p>4.1. Dezvoltarea unei atitudini reflexive asupra propriei activități și cariere profesionale</p> <p>5.1. Luarea deciziilor cu privire la integrarea conduitei prosociale și umaniste în stilul profesional propriu</p> <p>5.2. Exersarea competențelor de comunicare în situații de interacțiune reale și simulate</p>	<p><b>II. Competențele de comunicare ale pedagogului școlar. Dezvoltarea competențelor de comunicare și relaționare</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Prezentarea rolurilor și atribuțiilor pedagogului.</li> <li>▪ Legislația care reglementează activitatea pedagogului școlar. Cerințe de pregătire și formare profesională. Psihoprofesiograma</li> <li>▪ Rolul comunicării în activitatea pedagogului. Comunicarea și colaborarea cu ceilalți factori educativi (personal didactic, familia, psihologul)</li> <li>▪ Deontologia profesională a pedagogului</li> </ul>
<p>1.4. Identificarea nevoilor de formare ale elevilor de vârstă școlară mijlocie și mare</p> <p>2.1. Utilizarea conceptelor și teoriilor însușite la psihologia vârstelor în caracterizarea psihologică a preadolescentului și adolescentului</p> <p>2.2. Utilizarea instrumentelor specifice de cunoaștere a personalității preadolescentului și adolescentului</p> <p>3.1. Prevenirea și gestionarea corectă a unor situații de criză educațională ce pot apărea în grupurile de elevi</p>	<p><b>III. Cunoașterea personalității elevului – condiție a comunicării educaționale eficiente</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Profilul psihologic al școlarului mijlociu. Pubertatea. Probleme specifice de relaționare</li> <li>▪ Profilul pedagogic al școlarului mare. Adolescența. Probleme specifice de relaționare</li> <li>▪ Metode de cunoaștere a personalității preadolescentului și adolescentului</li> <li>▪ Fișa de caracterizare psihopedagogică a elevului</li> </ul>
<p>2.3. Valorificarea experiențelor de învățare ale elevilor dobândite în alte contexte</p> <p>2.4. Respectarea unor tehnici de completare a protofoliului pedagogului</p> <p>4.2. Manifestarea unui comportament activ și responsabil în proiectarea, organizarea și evaluarea unor activități educative specifice internatelor</p>	<p><b>IV. Managementul timpului în internatele școlare</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>▪ Organizarea internatelor școlare. Cadru legislativ</li> <li>▪ Fundamentarea științifică a programului zilnic și săptămânal al internatelor școlare</li> <li>▪ Documentele pedagogului</li> <li>▪ Tipuri de activități educative organizate în internate. Proiectarea activităților</li> <li>▪ Organizarea studiului individual al elevilor</li> <li>▪ Valorificarea aptitudinilor artistice prin programe cultural-distractive</li> <li>▪ Dezvoltarea conduitei fizice prin activități sportive</li> <li>▪ Dezvoltarea comportamentelor prosociale, dezirabile, din punct de vedere etic în colectivitățile din internate</li> </ul>



## SUGESTII METODOLOGICE

Prezenta programă școlară se adresează profesorilor care predau disciplina *Comunicare didactică*, fiind concepută în așa fel încât să le permită:

- să orienteze elevii în realizarea actului de comunicare didactică, prin apelul la concepte și practici adecvate specificului didactic;
- să-și orienteze propria activitate în vederea formării, la elevi, a competențelor de comunicare cu specific didactic;
- să manifeste creativitate în adecvarea demersului didactic la particularitățile elevilor cu care lucrează.

Sugestiile metodologice au în vedere modul de organizare a activității didactice în scopul formării la elevi a competențelor formulate în programa școlară.

Valorizarea competențelor-cheie și asigurarea transferabilității acestora la nivelul diferitelor activități cu specific didactic, considerarea elevului ca subiect al activității instructiv-educative și orientarea acestuia spre formarea competențelor de comunicare didactică specifice, accentuarea caracterului practic-aplicativ al disciplinei presupun respectarea unor exigențe ale învățării durabile, printre care:

- utilizarea unor strategii didactice care să pună accent pe: construcția progresivă a cunoștințelor și consolidarea continuă a capacităților; flexibilitatea abordărilor și parcursul diferențiat; cultivarea capacității elevului de a se autoevalua, a spiritului reflexiv și autoexigenței;
- utilizarea în procesul instructiv-educativ a unor metode activ-participative (cum ar fi învățarea prin descoperire, problematizarea, învățarea în cooperare, studiul de caz, simularea, jocul de roluri, dezbaterile), care contribuie la dezvoltarea capacității de comunicare, de manifestare a spiritului critic, deschis și creativ;
- crearea unui cadru educațional menit să încurajeze interacțiunea socială pozitivă, motivația intrinsecă, angajarea elevului în procesul de învățare și dobândirea competențelor de participare activă la desfășurarea activităților școlare și extrașcolare;
- rezolvarea de situații care să permită, pe de o parte, exersarea noțiunilor specifice *comunicării didactice* și construirea unor exemplificări pentru noțiunile însușite, iar, pe de altă parte, rezolvarea unor situații-problemă;
- utilizarea unor strategii didactice care să permită alternarea formelor de organizare a activității (frontală, pe grupe și individuală);
- utilizarea, în activitatea instructiv-educativă, a calculatorului ca mijloc modern de instruire, în vederea desfășurării unor lecții interactive, atractive.

Pentru formarea competențelor specifice, se recomandă folosirea unor activități de învățare care să conducă la:

- dobândirea competențelor funcționale esențiale pentru realizarea unei comunicări didactice adecvate, precum: gândire critică, capacitate de utilizare facilă a informațiilor deținute și de reconstrucție a acestora în sisteme informaționale noi, capacitate de adaptare a discursului la un context situațional dat;
- exersarea unor deprinderi de ordin cognitiv, cum sunt: analiza, sinteza, compararea, clasificarea, rezumarea;
- dezvoltarea și exersarea în diferite situații de comunicare a capacității de argumentare;

- aplicarea unor algoritmi, reguli și principii în scopul folosirii informației în cadrul disciplinei, precum și valorificarea acestora în rezolvarea unor probleme teoretice și practice cu specific didactic;

Strategiile de lucru propuse trebuie să țină seama de experiența elevilor și să permită valorizarea pozitivă a acestei experiențe.

Evaluarea reprezintă o componentă organică a procesului de învățare. Din perspectiva demersului educațional centrat pe competențe, se recomandă utilizarea cu preponderență a evaluării continue, formative.

Alături de formele și instrumentele clasice de evaluare, recomandăm utilizarea unor forme și instrumente complementare, cum sunt: proiectul, portofoliul, autoevaluarea, evaluarea în perechi, observarea sistematică a activității și a comportamentului elevilor, analiza produselor activității.

Procesul de evaluare va pune accent pe:

- corelarea directă a rezultatelor evaluate cu competențele specifice vizate de programa școlară
- valorizarea rezultatelor învățării prin raportarea la progresul școlar al fiecărui elev;
- recunoașterea, la nivelul evaluării, a experiențelor de învățare și a competențelor dobândite în contexte non-formale sau informale;
- utilizarea unor metode variate de comunicare a rezultatelor școlare.

#### **Coordonatorii elaborării programei școlare:**

prof. univ. dr. Vasile CHIȘ

Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca

prof. grd. I Mihaela UNGUREANU

Școala Normală „Vasile Lupu”, Iași

prof. dr. Daniel PAVELEA

ISJ Bistrița

#### **Consultant pe probleme de curriculum:**

Prof. Marius AVRAM

Centrul Național pentru Curriculum și Evaluare în Învățământul Preuniversitar – MECI

prof. gr. I Roxana ILIE

Colegiul Național *Elena Cuza*, București